

V jeho dnech rozkveté spravedlnost a hojnost pokoje na věky. (Žalm 72)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Mt 3, 1 - 12)

V té době vystoupil Jan Křtitel a kázal v judské poušti: „Obrátte se, neboť se přiblížilo nebeské království.“ Jan byl totiž ten, o němž řekl prorok Izaiáš: „Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky!“ Jan měl na sobě oděv z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás, živil se kobyilkami a medem divokých včel. Tehdy vycházel k němu Jeruzalém, celé Judsko a celý kraj kolem Jordánu, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a přitom vyznávali své hříchy. Když však viděl, že k jeho křtu přichází mnoho farizeů a saduceů, řekl jim: „Zmijí plemeno, kdo vám ukázal, jak uniknout trestu, který už hrozí? Přinášejte tedy ovoce hodné obrácení. Nemyslete si, že můžete říkat: ‘Naším otcem je Abrahám!’, neboť vám říkám: Bůh může oživit tyhle kameny a Abrahámovi z nich udělat děti. Sekera je už přiložena ke kořenu stromů; každý strom, který nenese dobré ovoce, bude poražen a hozen do ohně. Já vás sice křtím vodou, abyste se obrátili. Ale ten, který má přijít po mně, je mocnější než já; jemu nejsem hoden ani opánky přinést. On vás bude křtít Duchem svatým a ohněm. V ruce má lopatu a pročistí obilí na svém mlatě. Pšenici uloží na sýpce, plevy však bude pálit ohněm neuhasitelným.“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

Advent – to jsou svíčky, dekorace, cukroví, Vánoce – to znamená betlém, vánoční stromeček, záře světel; všechny tyto věci, které máme rádi a které jsou nám drahé, ale s vlastním smyslem adventu a Vánoc mají většinou stejně málo společného jako moje slabost pro med se svatým Janem. Dokud neztratíme ze zřetele to podstatné, o nic nejde. Aby se tak ale nestalo, je naprosto nezbytné pravidelně nahlížet za tyto věci, za tyto obrazy. Advent by měl být vlastně časem na to, abychom si znovu uvědomili, že betlémská stáj má s našimi jesličkami sotva co společného, že o Vánocích nebylo chladno, že se nikde nemluví o volovi a oslu, že nikde v Písmu nejsou zmíněni tři králové tak, jak je známe; že vše, co u nás často stojí v popředí, prostě není podstatné. Vánoce jsou o něčem jiném, o Vánocích *jde o víc*. Vánoce jsou o tom, že Bůh přichází do našeho světa. Stává se jedním z nás, chce se v nás znovu narodit. A ten biblický Jan, ať už se živil čímkoli, ten nás upozorňuje na tohoto Krista. A to nám chce dnes sdělit, to je jeho poselství: Obrátte se, připravte se a připravte Pánu, tomuto Pánu, který také k vám chce přijít zcela novým způsobem, připravte mu cestu.

SLOVO KŘEŠTANA

„Vánoce jsou o tom, že Bůh přichází do našeho světa. Stává se jedním z nás a chce se v nás znovu narodit.“ Tato věta z aktuálního Zamyšlení vystihuje podstatu a hloubku adventu. Mě osobně však zajímá, jak tuto ryzí podstatu adventu uskutečnit právě v sobě. Advent není pouhé odpočítávání dnů do Vánoc, kdy každodenní předvánoční zařizování vrcholí vyčerpáním, kterému ulevíme večírkem. Advent ale není ani dobou pokání a přísného půstu, jak je tomu před Velikonocemi. Latinské *adventus* znamená příchod. Doba adventní je tedy přípravou na příchod Krista ve třech podobách – na Jeho narození v Betlémě, na Jeho druhý příchod na konci časů, kdy Pán dovrší dějiny světa, a příchod třetí, který spojuje minulost a budoucnost v přítomnosti. Tou přítomností není nic menšího než přítomnost Ježíše Krista v mém životě. A právě toto třetí pojetí, které v sobě zákonitě obsahuje i první dvě, by nás mělo zajímat nejvíce. Pokud by Pán Ježíš zaklepal na naše dveře právě teď a chtěl s námi strávit nějaký čas, uslyšíme vůbec Jeho volání? A dáme mu tolik času, kolik si bude přát? Právě v tom pro mě spočívá podstata adventu – připravit se na to, že Pán Bůh touží být s každým z nás chvíli o samotě. Říká se, že advent je zbožné, a přesto radostné očekávání Jeho příchodu. Tato radost však nepramení z předvánočního punče a koled, ale z vědomí, že Bůh je už v mém životě přítomen, že mě

zná a touží být se mnou – v tomto čase více než kdy jindy. Chce být se mnou, aby mě mohl naplnit sebou. Letošní advent bude u mne, více než kdy dříve, časem pro Boha – v modlitbě, v Písmu, v Eucharistii. A mým přáním je dát Pánovi tolik času, kolik On si bude přát, což může znamenat umět říci ne svým plánům. (Monika Klimparová)

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. AMBROŽ

Ambrož se narodil v roce 339 v Augusta Treverorum (Trevír) jako syn bohatých křesťanských rodičů. Jeho otec byl pretoriánským prefektem pro Gallia Narbonensis. Ambrož studoval v Římě artes liberales (tzn. souhrn předmětů, které tvořily všeobecné vzdělání) a rétoriku, v roce 365 se stal úspěšným právníkem a v letech 372/3 byl císařem Valentiniánem I. jmenován guvernérem provincie Aemilia-Liguria se sídlem v Miláně. Biskupství v Miláně bylo tehdy rozděleno ostrými spory mezi ariány (sektou, která nepovažovala Krista a Ducha svatého za osoby jednoho Boha a viděla Krista jako člověka) a trinitaristy (předchůdci současného křesťanství). Po smrti biskupa Auxentia (ariána) v roce 374 bylo třeba zvolit nového biskupa. Ambrož byl proti své vůli (byl teprve katechumen, a ještě nebyl pokřtěn) a pod tlakem císaře vysvěcen na biskupa. Poté studoval Bibli a řecké církevní otce, byl v kontaktu s Basilem z Cesareje a díky svým rétorickým schopnostem se stal velmi úspěšným kazatelem. Do liturgie zavedl ambrosiánský zpěv, který byl pojmenován po něm. Ambrož se stal účinným zastáncem trinitaristické nauky. V roce 381 nechal na regionálním synodu sesadit ariánského biskupa z Ilýrie a zabránil stavbě ariánského kostela v Miláně. V roce 383 dosáhl zrušení titulu Pontifex Maximus pro císaře a nechal odstranit oltář Victoria z římské kurie. Ambrož zemřel 4. dubna 397 a byl pohřben v bazilice Sant' Ambrogio, která byla později pojmenována po něm. Brzy byl uctíván jako svatý, s památným dnem 7. prosince - dnem, kdy byl vysvěcen na biskupa. Patří mezi nejvýznamnější církevní otce.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- V adventní době zveme od pondělí do soboty na **roráty** - v našem kostele v 8 hodin, u dominikánů v 6 hodin.
- V pondělí 8.12. je slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie - a současně patrocinium u dominikánů.
- Příští neděli (14.12.) je mše v 9 hodin opět věnovaná **dětem**, po jejím konci navštíví děti **svatý Mikuláš s andělem**. Následně zveme na **ministrantskou schůzku** a rodiny s dětmi též na **společný mikulášsko-martinský oběd**. Bližší informace na adrese SZ. Tento den se též koná **sbírka na opravy našeho kostela**, prosíme o vaši štědrost.
- Otec František Hanáček bude v pondělí 15.12. navštěvovat doma nemocné - nahlaste, prosím, zájemce v sakristii. Společné **udělení svátosti nemocných** bude v našem kostele v sobotu **20.12.** při mši svaté v 8 hodin.
- V sakristii je možno za 20 Kč zakoupit **štědrovečerní oplatky**.

AKTUALITY OBECNÉ

Od 29.11. do 31.12. můžete navštívit speciální komentované prohlídky Arcibiskupského paláce, které vás provedou adventem a Vánocemi až **Za betlémskou hvězdou**. K vidění jsou kromě slavnostně vyzdobených sálů i unikátní sbírka historických betlémů nebo zdobených rorátních svící. Podrobnosti na www.arcibiskupskypalac.cz,

Arcidiecézní centrum pro Rodinný život zve na **Adventní duchovní obnovu pro páry a jednotlivce s břemenem rozvodu**, která se koná v sobotu 13.12.2025 v Arcibiskupském gymnáziu Kroměříž. Více na <https://rodinnyzivot.cz/2025/11/12/adventni-duchovni-obnova/>

KOUTEK MOUDROSTI

Křesťanství člověku ze života těžkosti neodstraní, ale prostě dá člověku důvod k tomu, aby je snášel. (Timothy Dolan)